

dat un pahar de apă celui însetat sau o bucată de pâine celui flămând sau o haină celui lipsit!?! Nu este pur și simplu tulburător să constatăți că pentru o jumătate de oră, cât ne-ar fi luat să vizităm pe cineva bolnav sau un timp mai îndelungat să cercetăm pe cineva în pușcărie, pierdem pentru veșnicie darurile Împărăției lui Dumnezeu!?!

Atât de puțin cere Dumnezeu de la noi! De fapt, Dumnezeu nu cere, ci ne descoperă că judecata Lui va fi extrem de îngăduitoare. Nu exigențele lui Dumnezeu la adresa omului se regăsesc în judecată, ci mila Lui, îngăduința Lui, iubirea Lui. Nivelul exigențelor lui Dumnezeu este exprimat în cuvântul Mântuitorului Hristos din Predica de pe munte. Acolo este arătat

standardul maxim la care-l cheamă Dumnezeu pe om: „*Fiți desăvârșiți, precum Tatăl vostru Cel ceresc desăvârșit este!*” (Matei 5,48)

Ne cere, atunci, să ne iubim vrăjmașii, ne cere să binecuvântăm pe cei care ne blestemă, ne cere să facem bine celor care ne fac rău, ca să ne asemănăm lui Dumnezeu, Care face să răsară soarele și peste cei buni și peste cei răi, și dă ploaie, de asemenea, tuturor, fără vreo clauză sau condiție.

La judecată, însă, nu ne va judeca în funcție de acest standard maximal, ci în funcție de standardul minimal – cât de sensibili am fost noi la nevoile aproapelui.

Sursa: **Părintele Constantin Coman**, *Dreptatea lui Dumnezeu și dreptatea oamenilor*, Ed. Bizantină, București, 2010

PROGRAMUL LITURGIC

Sâmbătă 1 martie	18:00	Vecernia și Litia
Duminică 2 martie	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie Ap. Romani 13, 11-14; 14, 1-4; Ev. Matei 6, 14-21; gl. 3, voscr. 3 → Duminica izgonirii lui Adam din Rai (a Lăsăturii sec de brânză) → Sfântul Sfințit Mucenic Teodot, episcopul Chiriniei → Sfântul Mucenic Isihie
	18:00	Vecernia Iertării

Pentru versiunea digitală și extinsă a buletinului, abonați-vă pe sfantul-ilie.ro.
Strada Doamnei, nr. 18, Sector 3, București

BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

„Pocăința este înnoire sufletească.” – Pr. Arsenie Muscalu

Nr. 569 / 23 februarie 2025

**PĂRINTELE
SIMEON KRAIOPOULOS**

1926 - 2015

COMOARA DUMNEZEIEȘTII LITURGHII

Mergem la Liturghie, așa cum suntem, și vrem cântarea frumoasă și ca totul să se petreacă așa cum se cuvine. Să nu vi se pară curios când voi spune că, chiar și acolo, dorim să se găsească ceva încât lanțurile noastre să fie și mai împodobite. Nu vrem ca ele să fie tăiate, ci împodobite.

Lucrurile acestea sunt de neînțeles pentru noi și nu le spun, desigur, pentru ca voi să mergeți la casele voastre și să le întoarceți cu susul în jos sau că Liturghia trebuie să fie cântată prost. Vreau să spun că toate acestea pe care încercăm să le facem iau uneori caracterul satisfacerii omului legat în lanțuri, căruia îi lipsește lepădarea de sine.

Ce este Dumnezeiasca Liturghie? Dacă ne luăm după întrebarea inițială, este mereu același lucru. Aceleași ecfonise, aceleași rugăciuni, aceleași cântări,

aceiași preoți și cântăreți. Dacă o privești așa, ce este deci? O ascuți o dată, de două ori, te obișnuiești. Este nevoie să nu mergi cu această mentalitate, ci cu credință, leapădă-te de sinele tău, renunțând la felul în care vezi tu lucrurile, la felul în care vrei tu să se întâmple lucrurile. Să spui în sinea ta „este o taină, un mister!”. Acolo coboară Dumnezeu și tot cerul. Și rugăciunile care sunt scrise acolo nu sunt întâmplătoare. Întreaga Biserică a trăit cu aceste rugăciuni, cu aceste cuvinte, cu aceste înțelesuri, cu această taină.

Și să începi să te întrebi: „Ce înseamnă acest *«Doamne, miluiește»*?” L-am auzit de multe ori. Ceva are acest *„Doamne, miluiește”*! Sinele meu, gândurile mele, simțurile mele, dați-vă la o parte! Fugiți! Acest *„Doamne, miluiește”* are ceva! La fel *„Ție, Doamne”* și *„Pace tuturor”* și *„Binecuvântată este Împărăția Tatălui”* sau *„Că Ție se cuvine toată slava și cinstea și închinăciunea”*. Dacă vei gândi așa, vei găsi, oare, sau nu vei găsi comoara? Se deschide cerul. Cel care a descoperit comoara nu se satură în fiecare zi de Dumnezeiasca Liturghie și înțelege ce înseamnă *„Iarăși și iarăși, Domnului să ne rugăm”*!

Dacă toate acestea le treci prin logica ta, nu vei înțelege nimic. Logica sau rațiunea pe care ți-a dat-o Dumnezeu este victimă a întregii stări care s-a creat înlăuntrul tău. În întregime ești victimă. Și logica ta este victimă, iar tu vrei să vezi

lucrurile de acolo. Ce să vezi? Nu vei vedea nimic și nu vei înțelege nimic. Este o mare întrebare și cum de mergem la biserică, atât cât mergem. Este o minune faptul că stăm atâta timp în biserică și ne rugăm. Cum de se întâmplă aceasta? Dacă de exemplu n-ați fi fost voi aici și aș fi stat de vorbă cu niște lemne, cât aș fi reușit să stau de vorbă cu ele? În situația în care aș fi reușit să stau de vorbă mult timp, ceva era în neregulă cu mine. Ne ducem la biserică și zicem încontinuu *„Doamne, miluiește! Doamne, miluiește!”*, fără să avem simțământul că vorbim cu cineva care ne aude și ne răspunde. Mă și întreb cum de reușim să stăm atâtea ore. Este chiar o minune a Sfintei Liturghii, care acționează de la sine.

Sursa: **Arhimandritul Simeon Kraiopoulos**, *Despre patimi și rugăciunea minții*, Editura Bizantină, București, 2017

PĂRINTELE RAFAIL NOICA

VEDEREA PĂCATELOR

A conștientiza păcatul este prezența harului. Fără har omul nu își conștientizează păcatul. Și, poate ați și observat că noi, în călătoria noastră, în devenirea noastră, nu ne dădeam seama că ceva era păcătos și poate că acum nu mai putem face lucrul acela, după ani de împărtășanie, de spovedanie, și ceva s-a subțiat în noi, și ne gândim:

„Doamne, dar cum puteam face asta?! Cum puteam gândi atunci lucruri din asta?!”. Se dezvoltă conștientizarea și asta vine de la har. „Fără har”, zice Părintele Sofronie, „omul nu-și poate conștientiza păcatul” și, merge mai departe, și zice: „conștientizarea păcatului este începutul adevăratei contemplații”.

Ce se întâmplă? A vedea păcatul este foarte dureros, dar mult mai important este faptul că vad decât păcatul însuși. Mai mulți, când au venit la mine, mi-au zis: „Părinte, văd că sunt așa și așa...” Și i-am pus la încercare: „care crezi că este cuvântul cel mai important pe care crezi că l-ai spus în spovedanie?”, „Că sunt mândru?”, „Nu”, „Că fac asta?”, „Nu”. „Că fac aia?”, „Nu. Că vezi! Zici că vezi că ești mândru”.

Sfântul Siluan vedea că este cu neputință să se mântuiască în vecii vecilor și vedea limpede. Păi vedea! Acuma îmi vine să zic că nu știu ce nu l-a făcut să sară pe geam, să se sinucidă. Dar n-a făcut-o! A strigat lui Dumnezeu: „ești de neînduplecat!”. Dar nu știu cum a supraviețuit momentului acela. A supraviețuit, s-a dus la Vecernie, și după Vecernie îl vede pe Hristos viu în fața icoanei. Dar mai întâi a putut să-și vadă păcatul în extrema lui: „sunt un nemântuit în vecii vecilor, și în zadar strig către un Dumnezeu care e de neînduplecat, care e surd, care nu există, și eu arunc cuvinte în aer și nimic nu se întâmplă” - fac un scenariu acum, cum trăim și noi într-o măsură mai mare sau mai mică

momente dintr-astea. El a trăit totul extrem. Da, dar important e că a început să vadă! Bineînțeles că două ceasuri mai târziu L-a văzut pe Hristos în fața icoanei. De ce? S-a dezvoltat vederea lui duhovnicească.

Și de aia, îndrăznesc să zic că mult mai important e faptul că vedem decât urâciunea și durerea a ceea ce vedem. Să ne îmbărbăteze harul Domnului, să ne amintim că nu aș putea vedea ca păcat ceea ce văd acum dacă nu e harul Domnului. Altfel înseamnă că harul lui Dumnezeu pentru mine nu este, pentru că nu îmi văd păcatul. Ia să spovedim că mi-am pierdut credința! Este un stadiu prin care trecem cu toții în viața noastră, este o vămă, este un moment de încercare. Vrei să rămâi așa? Nu, nu vreau! Bun, vedem ce va da Dumnezeu și pe ce cale mă va scoate din necredință și din nu știu ce alte păcate.

Sursa: **manastireasuruceni.md**

PĂRINTELE CONSTANTIN COMAN

ÎNFRICOȘĂTOAREA JUDECATĂ

Este surprinzător cât de scăzut este standardul, cât de puțin cere Dumnezeu oamenilor! De aceea va fi înfricoșătoare judecata! Pentru că vom constata că am fi putut să câștigăm raiul cu foarte puțin efort, dar îl pierdem. Nu este înfricoșător să vezi că pierzi raiul pentru că nu ai